

Kniha Daniel – číslo tridsaťosem

Odhalenie klenotov: Prorocký sen Williama Millera a obnovenie pravdy

Jeff Pippenger

2024-01-02

V Millerovom sne mu neviditeľná ruka poslala schránku. Vo svojom sne bol vedený k tomu, aby rozumel rozmerom schránky ako „šesť na druhú“ krát „desať palcov“. Desať vynásobené šiestimi na druhú sa rovná tristošesťdesiat, čo predstavuje dni v prorockom roku. Miller dostal schránku, ktorá obsahovala posolstvo, ktoré mal zvestovať, a posolstvo, ktoré mal zvestovať, bolo založené na zásade, že deň v biblickom proroctve predstavuje rok. Schránkou bola Biblia a pre Millera mala byť Biblia chápaná v rozmere zásady biblického proroctva „deň za rok“.

„V súvislosti s Božím slovom je tu kľúč, ktorý odomyká vzácnu skrinku, k našej spokojnosti a radosti. Cítim vďačnosť za každý lúč svetla. V budúcnosti budú vysvetlené skúsenosti, ktoré sú nám teraz veľmi tajomné. Niektorým skúsenostiam možno nikdy úplne neporozumieme, kým si toto smrteľné neoblečie nesmrteľnosť.“ Manuscript Releases, zväzok 17, 261.

Na rakve v Millerovom sne bola pripevnená „kľúč“, ktorý predstavoval metodológiu, ktorú bol Miller vedený používať.

„Tí, ktorí sa podieľajú na ohlasovaní posolstva tretieho anjela, skúmajú Písma podľa toho istého plánu, aký prijal otec Miller. V malej knihe nazvanej Views of the Prophecies and Prophetic Chronology uvádza otec Miller tieto jednoduché, no rozumné a dôležité pravidlá pre štúdium a výklad Biblie:—“

„[Citované pravidlá jedna až päť.]“

„Vyššie uvedené je časťou týchto pravidiel; a pri našom štúdiu Biblie všetci dobre urobíme, ak budeme dbať na predložené zásady.“ Review and Herald, 25. novembra 1884.

Keď Miller otvoril schránku, našiel „všelijaké druhy a veľkosti klenotov, diamantov, drahokamov a zlatých i strieborných mincí každého rozmeru a hodnoty, krásne usporiadaných na svojich jednotlivých miestach v schránke; a takto usporiadané odrážali svetlo a slávu, ktorým sa vyrovnalo iba slnko.“ Miller objavil klenoty právd, ktoré tvoria základné pravdy adventizmu. Pravdy, ktoré našiel, boli „usporiadané“ v dokonalom poriadku a odrážali svetlo slnka.

Miller potom položil pravdy „na stredový stôl“ a vyzval všetkých, aby „prišli a videli“. „Príď a vid“ je symbol prevzatý z otvárania pečatí v knihe Zjavenia a Miller predstavuje múdrych, ktorí rozumejú posolstvu Daniela, zapečatenému v roku 1798. Pravdy, ktoré Miller položil na stôl, boli odpečatené pravdy z knihy Daniel, ktoré odpečatil Lev z kmeňa Júdu a ktoré mali skúšať pokolenie žijúce v čase, keď boli odpečatené. Z tohto dôvodu štyri bytosti zo Zjavenia, spojené s prvými štyrmi pečaťami, spolu s Millerom volali na toto pokolenie: „Príď a vid“.

A videl som, keď Baránok otvoril jednu z pečatí, a počul som akoby hlas hromu, ako jedna zo štyroch bytostí hovorí: Pod' a vid'. A videl som, a hľa, biely kôň; a ten, čo sedel na ňom, mal

luk; a bola mu daná koruna; i vyšiel ako víťaz, aby víťazil. A keď otvoril druhú pečať, počul som druhú bytosť hovoriť: Pod' a vid'. A vyšiel iný kôň, ryšavý; a tomu, čo sedel na ňom, bolo dané vziať pokoj zo zeme, aby sa ľudia navzájom zabíjali; a bol mu daný veľký meč. A keď otvoril tretiu pečať, počul som tretiu bytosť hovoriť: Pod' a vid'. A videl som, a hľa, čierny kôň; a ten, čo sedel na ňom, mal v ruke váhy. A počul som hlas uprostred štyroch bytostí hovoriť: Miera pšenice za denár a tri miery jačmeňa za denár; a oleju a vínu neškod'. A keď otvoril štvrtú pečať, počul som hlas štvrtej bytosti hovoriť: Pod' a vid'. A pozrel som, a hľa, bledý kôň; a meno toho, čo sedel na ňom, bolo Smrť, a peklo išlo za ním. A bola im daná moc nad štvrtou časťou zeme, zabíjať mečom, hladom, smrťou a šelmami zeme. Zjavenie 6:1–8.

Bol to Kristus, predstavený ako Lev z pokolenia Júdu, kto v knihe Zjavenia rozpečatil knihu zapečatenú siedmimi pečaťami, a bol to Lev z pokolenia Júdu, kto rozpečatil klenoty, ktoré Miller položil na stôl, a potom vyhlásil všetkým: „Pod' a vid' te.“

Pravdy, ktoré objavil, boli názorne znázornené na priekopníckej schéme z roku 1843, o ktorej sestra Whiteová povedala, že bola vedená rukou Pánovou; tou istou neviditeľnou rukou, ktorá Millerovi priniesla schránku plnú drahokamov. Tých tristo schém, ktoré boli vyhotovené v roku 1842, bolo naplnením Habakukovho príkazu zapísať videnie a zreteľne ho vyložiť na tabuliach. Millerov stôl uprostred jeho izby predstavoval tých tristo schém (tabúl'), ktoré milleritskí poslovia priniesli svetu v rokoch 1842 a 1843. Táto schéma spolu s priekopníckou schémou z roku 1850 boli „tabuľami“ druhej kapitoly Habakuka.

„Bolo to jednotné svedectvo kazateľov a periodík Druhého adventu, keď stáli na ‚pôvodnej viere‘, že vydanie mapy bolo naplnením Habakuka 2,2. 3. Ak bola mapa predmetom prorocstva (a tí, ktorí to popierajú, opúšťajú pôvodnú vieru), potom z toho vyplýva, že rokom, od ktorého sa má počítať 2300 dní, bol rok 457 pred Kr. Bolo nevyhnutné, aby rok 1843 bol prvým zverejneným časovým údajom, aby sa ‚videnie‘ ‚zdržalo‘, čiže aby nastal čas zdržania, v ktorom mala skupina paniien na veľkej otázke času driemať a spať tesne predtým, ako mala byť prebudená Polnočným volaním.“ James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, zväzok 1, číslo 2.

Ľud, ktorý začal odpovedať na posolstvo (klenoty), ktoré bolo potom znázornené na Habakukovej tabuli, bol spočiatku nepočetný, ale s potvrdením princípu deň za rok 11. augusta 1840 ľud „vzrastol na zástup“.

„Práve v určenom čase Turecko prostredníctvom svojich vyslancov prijalo ochranu spojeneckých mocností Európy, a tak sa dostalo pod kontrolu kresťanských národov. Táto udalosť presne naplnila predpoveď. Keď sa to stalo známym, zástupy boli presvedčené o správnosti zásad prorockého výkladu, ktoré prijal Miller a jeho spolupracovníci, a adventnému hnutiu bol daný podivuhodný impulz. Muži učnosti a spoločenského postavenia sa spojili s Millerom pri kázaní i pri publikovaní jeho názorov a od roku 1840 do roku 1844 sa dielo rýchlo rozširovalo.“ The Great Controversy, 334, 335.

Potom zástup začal znepokojovať klenoty. V tom bode Miller identifikuje rozptýlenie klenotov. Slovo „rozptýliť“ je jedným z hlavných symbolov „sedemnásobku“ v Levitikus dvadsaťšesť a Miller vo výklade svojho sna používa nejakú obmenu slova „rozptýliť“ desaťkrát. „Desať“ je

symbolom skúšky a označuje správne pochopenie symbolického významu Millerových „rozptýlených“ klenotov ako prorockej skúšky pre tých, na ktorých prišli konce sveta.

Odmietnutie klenotu „sedem časov“ bolo prvým klenotom, ktorý laodicejský adventizmus odložil bokom, keď v roku 1863 neobstál v skúške Mojžišovho „rozptýlenia“, ktorú predložil Eliáš (Miller). Od toho bodu mali byť klenoty čoraz viac rozptyľované, miešané s falzifikátmi a napokon úplne zakryté. Zakrývanie vzácných klenotov napokon dosiahlo bod, v ktorom mala byť zničená schránka (Biblia).

V Millerovom sne je zreteľný rozdiel medzi prvými „sedemkrát“, keď Miller používa slovo „rozsypat“, a poslednými tromi prípadmi, keď toto slovo používa. Keď spomenul „rozsypat“ „sedemkrát“, „úplne ochabol na duchu a stratil odvahu, sadol si a plakal.“

Skôr než Kristus, predstavený ako Lev z kmeňa Júdovho, začal svoje dielo otvárania knihy zapečatenej siedmimi pečaťami v knihe Zjavenia, Ján plakal. Ján i Miller obaja plakali, keď pochopili, že schránka (Božie Slovo) bola zasypaná falošnými klenotmi.

A videl som v pravej ruke Toho, ktorý sedel na tróne, knihu popísanú zvnútra i zvonka, zapečatenú siedmimi pečaťami. A videl som mocného anjela, ktorý veľkým hlasom volal: Kto je hoden otvoriť knihu a rozlomiť jej pečate? A nik na nebi, ani na zemi, ani pod zemou nemohol knihu otvoriť ani do nej nazrieť. A veľmi som plakal, lebo sa nenašiel nik, kto by bol hoden otvoriť a čítať knihu, ani do nej nazrieť. Vtedy mi jeden zo starcov povedal: Neplač; hľa, zvíťazil Lev z pokolenia Júdovho, Koreň Dávidov, aby otvoril knihu a rozlomil jej sedem pečatí. Zjavenie 5:1–5.

Keď stupňujúce sa odmietanie klenotov, ktoré Miller objavil a predstavil svetu, dospelo až do bodu, keď bola Biblia (schránka) zničená, vtedy Miller plakal.

Potom som videl, že medzi pravé drahokamy a mince rozsypali nespočetné množstvo falošných drahokamov a podvrhnutých mincí. Ich nízke konanie a nevďačnosť ma veľmi rozhorčili, a karhal som ich a vyčítal im to; ale čím viac som ich karhal, tým viac rozsypali falošné drahokamy a nepravé mince medzi pravé.

„Vtedy som sa rozhorčil vo svojej telesnej duši a začal som používať telesnú silu, aby som ich vytlačil z miestnosti; ale kým som vytláčal jedného, vstúpili ďalší traja a nanášali hlinu i hobliny i piesok a všelijaké smeti, až zakryli všetky pravé drahokamy, diamanty a mince, takže celkom zmizli z dohľadu. Roztrhali aj moju schránku na kusy a rozmetali ju medzi smeti. Myslel som si, že nikto neberie ohľad na môj žal ani na môj hnev. Celkom som upadol na duchu a stratil odvahu, sadol som si a plakal.“

V tomto bode jeho sna bolo slovo „rozptýliť“ použité „sedemkrát“. Posledné tri výskyty sa odlišujú od prvých siedmich, a tým kladú na sedem rozptýlení prorockú pečať ako na symbol „siedmich časov“ z Levitikus 26. Millerov druhý sen, podobne ako Nabuchodonozorov druhý sen, symbolicky označuje „sedem časov“.

Tak ako pri Jánovi v piatej kapitole Zjavenia, keď Miller plakal, muž s kefou na prach (Lev z kmeňa Júdu) potom „otvoril dvere“ a vstúpil do miestnosti. Vizuálne zobrazenie Otca, ktorý držal

knihu zapečatenú siedmimi pečaťami, ktorú nemohol nikto otvoriť a ktorá spôsobila, že Ján plakal, sa začalo v prvom verši štvrtej kapitoly.

Potom som sa pozrel, a hľa, vo nebi boli otvorené dvere; a prvý hlas, ktorý som počul, bol akoby hlas trúby, hovoriacej so mnou; a povedal: Vystúp sem a ukážem ti, čo sa má stať potom. Zjavenie 4,1.

Miller plakal a videl otvorené dvere. „Keď som takto plakal a smútil pre svoju veľkú stratu a zodpovednosť, rozpamätal som sa na Boha a vrúcne som sa modlil, aby mi poslal pomoc. Ihneď sa dvere otvorili a do miestnosti vošiel muž, pričom všetci ľudia ju opustili; a on, držiac v ruke kefkou na prach, otvoril okná a začal z miestnosti vymetať prach a smeti.“ Lev z kmeňa Júdovho a muž s kefkou na prach prišli pri otvorení dverí, keď Ján a Miller plakali. Otvorenie dverí je symbolom zmeny dišpenzácie.

S Millerom plakal a otvorili sa dvere, no zároveň sa aj modlil. „Úplne som upadol do malomysel'nosti a skl'účenosti, posadil som sa a plakal. Keď som takto plakal a truchlil nad svojou veľkou stratou a zodpovednosťou, rozpamätal som sa na Boha a vrúcne som sa modlil, aby mi poslal pomoc. Ihneď sa otvorili dvere a do miestnosti vošiel muž; vtedy ju všetci ľudia opustili. A on, držiac v ruke kefu na prach, otvoril okná a začal z miestnosti vymetať prach a smeti.“

Modlitbou, ktorá je medzníkom v dejinách posledných dní, je modlitba označená Danielom a tromi hodnosťami v druhej kapitole, a tiež Danielom v deviatej kapitole. Je to modlitba z Levitikusu dvadsaťšesť o „sedemnásobku“, ktorú majú dvaja svedkovia zo Zjavenia jedenásť predniesť, keď si uvedomia, že boli rozptýlení. Títo dvaja svedkovia majú zopakovať to, čo Daniel urobil v deviatej kapitole, keď rozpoznal, že bol „rozptýlený“ ako naplnenie Mojžišovho zlorečenia. Títo dvaja svedkovia majú zopakovať to, čo Miller znázornil vo svojom sne, keď dospel do bodu, v ktorom jeho drahokamy boli „sedemnásobne“ rozptýlené.

Keď je tá modlitba poznačená, otvoria sa dvere, príde muž s kefkou na nečistotu a miestnosť je prázdna. Bezbožný zástup bol preč a nastalo nové obdobie. Potom Lev z kmeňa Júdovho, ktorý má vejačku vo svojej ruke, „otvoril okná a začal z miestnosti vymetať nečistotu a smeti“, a ako „vymetal nečistotu a smeti, falošné drahokamy a falošné mince, všetko sa zdvihlo a vyšlo von oknom ako oblak a vietor ich odniesol preč.“

Otvorené okná takisto označujú rozdelenie, lebo tak ako sa smeti vynášajú oknom, tí, ktorí splnili príkaz nachádzajúci sa v Malachiášovi, ktorý usmerňuje „kňazov“ posledných dní, aby „prineste všetky desiatky do zásobárne, aby bol pokrm v mojom dome, a skúste ma teraz v tom, hovorí Hospodin zástupcov, či vám neotvorím nebeské prieduchy a nevylejem na vás požehnanie, takže nebude dosť miesta, aby ste ho prijali.“ Otvorené dvere a otvorené okná predstavujú zmenu v poriadku Božieho spravovania, ktorá sa naplňa v čase, keď sú bezbožní kňazi odstránení a spravodliví kňazi sú požehnávaní.

Keď muž s kefkou na prach začne čistiť svoju podlahu, Miller na okamih zavrie oči. „Uprostred ruchu som na okamih zavrel oči; keď som ich otvoril, všetka smetina bola preč. Drahocenné klenoty, diamanty, zlaté a strieborné mince ležali v hojnosti roztrúsené po celej miestnosti.“ Vtedy

bolo drahocenné od bezcenného úplne oddelené.

Väčšia skrinka bola potom položená na stôl a roztrúsené klenoty boli do nej vhozené. „Potom položil na stôl skrinku, omnoho väčšiu a krajšiu než predchádzajúcu, a po hrstiach pozbieral klenoty, diamanty i mince a hádzal ich do skrinky, až nezostal ani jeden, hoci niektoré z diamantov neboli väčšie než hrot špendlíka.“ Millerove základné pravdy boli potom zjednotené nielen s Bibliou, ale aj s Duchom proroctva, a tieto pravdy boli krajšie a jasnejšie, než boli pôvodne.

Keď posudzujeme videnie o rieke Ulai vo svetle posolstva, ktoré bolo odpečatené v roku 1798, treba chápať, že niektoré z týchto právd boli obmedzené rámcom daným Millerovi. Treba tiež očakávať, že niektoré z týchto právd budú preto širšie a krajšie, hoci sa niektoré z nich môžu javiť ako malé alebo nepodstatné.

Keď sú pravdy obnovené, sú vložené do väčšej schránky; potom je opäť vyslovená výzva, nie Millerom, ale Kristom (ktorý je mužom s kefou na špinu, ktorý je Levom z pokolenia Júdu): „Pod' a vid'.“ To naznačuje, že práve došlo k odpečateniu, a záverečné odpečatenie je Zjavenie Ježiša Krista, ku ktorému dochádza tesne pred uzavretím doby milosti, alebo, ako to označuje sestra Whiteová, keď vstúpil muž s kefou na špinu.

„Pozrela som sa do schránky, ale moje oči boli oslepené tým pohľadom. Žiarili desaťnásobkom svojej predošlej slávy. Myslela som si, že boli vydrhnuté v piesku nohami tých bezbožných osôb, ktoré ich rozmetali a pošliapali v prachu. Boli v schránke usporiadané v nádhernom poriadku, každá na svojom mieste, bez akýchkoľvek viditeľných stôp námahy muža, ktorý ich tam uložil. Vykríkla som od samej radosti a ten výkrik ma prebudil.“ Early Writings, 83.

Čas meškania a prvé sklamanie nastali 18. júla 2020 a od júla 2023 Lev z kmeňa Júdu odpečat'uje posolstvo Zjavenia Ježiša Krista. Toto odpečat'ovanie zahŕňa aj knihu Daniel, a naše rozjímanie o Millerovom sne dokončíme v nasledujúcom článku.

Dielo muža s kefou na prach sa uskutočňuje v spolupráci s „múdrymi kňazmi“ a dielo týchto „kňazov“, ktorí sú dvoma svedkami zo Zjavenia kapitoly jedenásť a ktorí sú vzkriesenými suchými kosťami z Ezechiela kapitoly tridsaťsedem, je takisto znázornené aj inými líniami Božieho slova. Použijeme niekoľko z týchto línii ako druhých svedkov pre to, čo sme rozpoznali v súvislosti s druhým snom Williama Millera.

„Písma sú nám dané na náš úžitok, aby sme mali poučenie o spravodlivosti. Vzácné lúče svetla boli zatemnené mrakmi bludu, ale Kristus je pripravený rozohnať hmly bludu a poverčivosti a zjaviť nám jas slávy Otcovej, takže povieme, ako povedali učenici: „Či nehorelo naše srdce v nás, keď sa s nami zhováral na ceste?““ Publishing Ministry, 68.